

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 101 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy podmioty gospodarcze uczestniczą w skomputeryzowanym systemie informacyjnym tego rodzaju jak ten opisany w niniejszej sprawie, a Rada ds. Konkurencji dowiodła, że do systemu tego wprowadzono informację o ograniczeniach stosowanych rabatów, a w jego ramach ustanowiono techniczne ograniczenie stosowanych stop rabatowych, można przyjąć, że te podmioty gospodarcze były, lub powinny być, świadome tej wprowadzonej do skomputeryzowanego systemu informacyjnego informacji i, nie sprzeciwiając się stosowaniu takiego ograniczenia rabatów, wyraziły milczącą zgodę na stosowanie tego ograniczenia cenowego i z tego względu mogą zostać uznane za odpowiedzialne za uczestnictwo w praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE?
- 2) Jeśli na pierwsze pytanie należy udzielić odpowiedzi przeczącej: jakie czynniki należy uwzględnić przy ustalaniu tego, czy podmioty gospodarcze uczestniczące wspólnym skomputeryzowanym systemie informacyjnym, w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, uczestniczyły w praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 TFUE?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hannover
(Niemcy) w dniu 14 lutego 2014 r. – TUifly GmbH przeciwko Haraldowi Walterowi**

(Sprawa C-79/14)

(2014/C 142/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TUifly GmbH

Strona pozwana: Harald Walter

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. należy interpretować w ten sposób, że „przyspieszenie” odlotu, o którym nie powiadomiono, powodujące, że pasażerowie nie mogą skorzystać z lotu, jest również objęte rozporządzeniem?
- 2) Czy rozporządzenie należy interpretować w ten sposób, że z wyjątkiem art. 5 nie ma znaczenia, jaka jest przyczyna opóźnienia?
- 3) Czy na cel rozporządzenia, a mianowicie naprawienie szkody powstałej z powodu straty czasowej, zostaje naruszony również wtedy, gdyby pasażer przyleciał wcześniej i w ten sposób wpłynęło to na rozporządzenie czasem przed lotem?
- 4) Czy brak powiadomienia o przełożeniu lotu na wcześniej, w wyniku czego dotarcie do miejsca urlopu nastąpiło później niż planowano, prowadzi do zastosowania rozporządzenia?
- 5) Czy celem rozporządzenia ma być wysoki poziom ochrony, w wyniku czego chronione jest ograniczenie rozporządzania czasem pasażera? Również w odniesieniu do przyspieszenia odlotu?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 46, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 17 lutego 2014 r. – Nannoka Vulcanus Industries BV przeciwko College van Gedeputeerde
Staten van Gelderland**

(Sprawa C-81/14)

(2014/C 142/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Nannoka Vulcanus Industries BV

Druga strona postępowania: College van Gedeputeerde Staten van Gelderland

Pytania prejudycjalne

1) Czy z załącznika II B do dyrektywy Rady 1999/13/WE⁽¹⁾ z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie ograniczenia emisji lotnych związków organicznych spowodowanej użyciem organicznych rozpuszczalników podczas niektórych czynności i w niektórych urządzeniach wynika, że operatorowi urządzeń, dla których można założyć niezmienną zawartość substancji stałych oraz zastosować ją do określenia punktu odniesienia dla obniżenia emisji, należy przyznać w drodze odstąpienia od harmonogramu ustalonego w tym załączniku przedłużenie terminu na wykonanie jego planu obniżenia emisji, w przypadku gdy substytuty zawierające niewiele rozpuszczalnika lub niezawierające go wcale znajdują się w fazie opracowania?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 1:

- 2) Czy przedłużenie terminu na wykonanie planu obniżenia emisji, o którym to przedłużeniu jest mowa w załączniku II B do dyrektywy 1999/13, wymaga podjęcia określonego działania przez operatora urządzenia lub zezwolenia właściwych władz?
- 3) Na podstawie jakich kryteriów może zostać ustalony okres przedłużenia terminu przewidzianego w załączniku II B do dyrektywy 1999/13?

⁽¹⁾ Dz.U. L 85, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte Suprema di Cassazione (Włochy) w dniu 17 lutego 2014 r. – Agenzia delle Entrate przeciwko Nuova Invincibile

(Sprawa C-82/14)

(2014/C 142/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte Suprema di Cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Agenzia delle Entrate

Strona pozwana: Nuova Invincibile

Pytanie prejudycjalne

Czy [środek taki jak abolicja podatkowa przewidziany w art. 9 ust. 17 ustawy 289/2002, dotyczący wcześniejszych okresów i którego celem jest zapewnienie w pewnym zakresie odszkodowania osobom dotkniętym klęskami żywiołowymi] mający wpływ na ogół kwot pobranych (lub do pobrania) w wyniku zastosowania podatku VAT [objęty jest] zakazem, który został wyrażony w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 17 lipca 2008 r. w sprawie C-132/06.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofia-grad (Bułgaria) w dniu 17 lutego 2014 r. – CEZ Razpredelenie Byłgarija AD przeciwko Komisija za zashtita ot diskriminacija

(Sprawa C-83/14)

(2014/C 142/26)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofia-grad (Bułgaria)